

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag af Rahjer:

Til § 2.

1) Som 1ste Punktum indsættes:

„Ved Anordning kan der udsærdiges almindelige Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, som skulle iagttages ved Transport over Land — Kanaler og andre indenlandske Vandveje derunder indbefattet — af eksploderende Stoffer. For saa vidt derved i særlige Tilfælde Bagthold findes fornødent af Politiet, bliver Udgiften ved saadant Bagthold at afholde af Afstenderen efter Politiets Bestemmelse.“

Til § 8.

2) Paragraffen udgaar.

Til § 9.

3) I Stedet for „.“ i 2den Linie sættes „ og den ophører at gælde den 1ste April 1894, hvis den ikke til den Tid fornyes.“

[Paragrafrækken forandres efter Afstemningen.]

Lovforslagets Paragraffer samt de stillede Endringsforslag fattes til Forhandling.

Rahjer: De Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, bebudede jeg i sidste Møde, og begrundede dem saaledes, at jeg ikke tror at burde gentage nu, hvad jeg derom jagde, og derved trætte det høje Ting. Jeg skal kun tillade mig ganske kort at antyde, hvad disse saa Endringsforslag gaa ud paa. Det første Forslag gaar jo ud paa at indsætte igen det første Punktum i § 2 af Lovforslaget, hvilket var taget bort under Behandlingen i Folketinget. Jeg tror, det er indlysende, at dette Endringsforslag i ikke ringe Grad bidrager til at give Loven den Sikkerhed, som man attraar med den, og jeg vil tillade mig i saa Henseende tillige at henvide til den Naade, hvorpaa den højtærede Justitsminister i det foregaaende Møde bestemt udtalte sig for, at denne Passus, første Punktum, maatte optages i Loven. — Det andet Endringsforslag gaar ud paa, at den § 8, der er indsat i Folketinget, bør gaa ud. Grunden dertil er, at denne Paragraf indeholder to Stykker, der bægge ere ikke lidet betænkelige med Hensyn til den ønskelige Brandikkerhed. Den første Bestemmelse i Paragraffen gaar nemlig ud paa, at det skal tillades at opføre Skorstene, som i

den nævnerende Lovgivning ikke maa være mindre end 16 Tommer i Firkant, paa 13½ Tommer. Man er derved gaaet ud fra den Forudsætning, at en Mand kan påføre en saadan Skorsten og med det samme gøre det Arbejde, der er nødvendigt for at rense den, men jeg mener, at en saadan Skorsten vil blive utilstrækkelig renset og derved staa uren og være udiat for, at der gaar Ild i den. Da denne Paragraf ogsaa indeholder den Bestemmelse, at en saadan Skorsten skal have Lov til at gaa op gennem et straaetækket Tag, ser man, hvor let en betydelig Fare kan opstaa for Byningerne ved, at der gaar Ild i en saadan Skorsten. — En anden Bestemmelse i Paragraffen gaar ud paa, at det skal være tilladt at opmure en Halvstensskorsten tæt op til Byningens Træværk. Da det vistnok er indlysende, at det for det Tilfælde, at Skorstenen har en Kevne, og der maatte gaa Ild i den, er forbundet med Brandfare, at den er i umiddelbar Forbindelse med Træværk, har det været en Grund for mig til at foreslaa, at denne Bestemmelse udgaar. — Endelig har jeg stillet et tredje Forslag til en Indskrænkning af Lovens Varighed. Anledningen dertil er en Udtalelse af den højtærede Justitsminister ved Sagens første Behandling, hvilken Udtalelse syntes at gaa ud paa, at han ikke vilde have noget mod en saadan Indskrænkning. Jeg antager, at der kunde være Grund til at mene, at de Forandringer, jeg har foreslaet, i Kald de blive vedtagne, ville finde mere Tilslutning i Folketinget, naar en saadan Paragraf indsættes, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Endringsforslagene til det høje Ting.

Ovesen: Det gør mig ondt, at det ærede Medlem har fundet Anledning til at stille Endringsforslaget Nr. 2, idet jeg er aldeles overbevist om, at den Bestemmelse, der er indsat i Folketinget i den vedtagne § 8, er meget hensigtsmæssig. Jeg tror personlig at have ikke saa ganske lille, ja jeg turde, endogsaa sige ret megen Erfaring om dette Forhold fra den Egn i Sjælland, hvor jeg bor. Jeg tror bestemt at turde udtale, at de firkantede Skorstene med 16 Tommers Højvidde til alle Sider er i høj Grad ubehagelige at bruge, navnlig i de vestjydske Egne, hvor man er henvidt til om trent udelukkende at brænde Tørv. Det har nemlig vist sig i de Par Aar, vi have benyttet dem, at de have den flemme Fejl, at de kunne ikke trække Røg. Det er vistnok noget, som alle kende, at en Skorsten, der har den Egenkab, at den ikke tilstrækkelig kan trække Røg, er ganske anderledes udiat for at